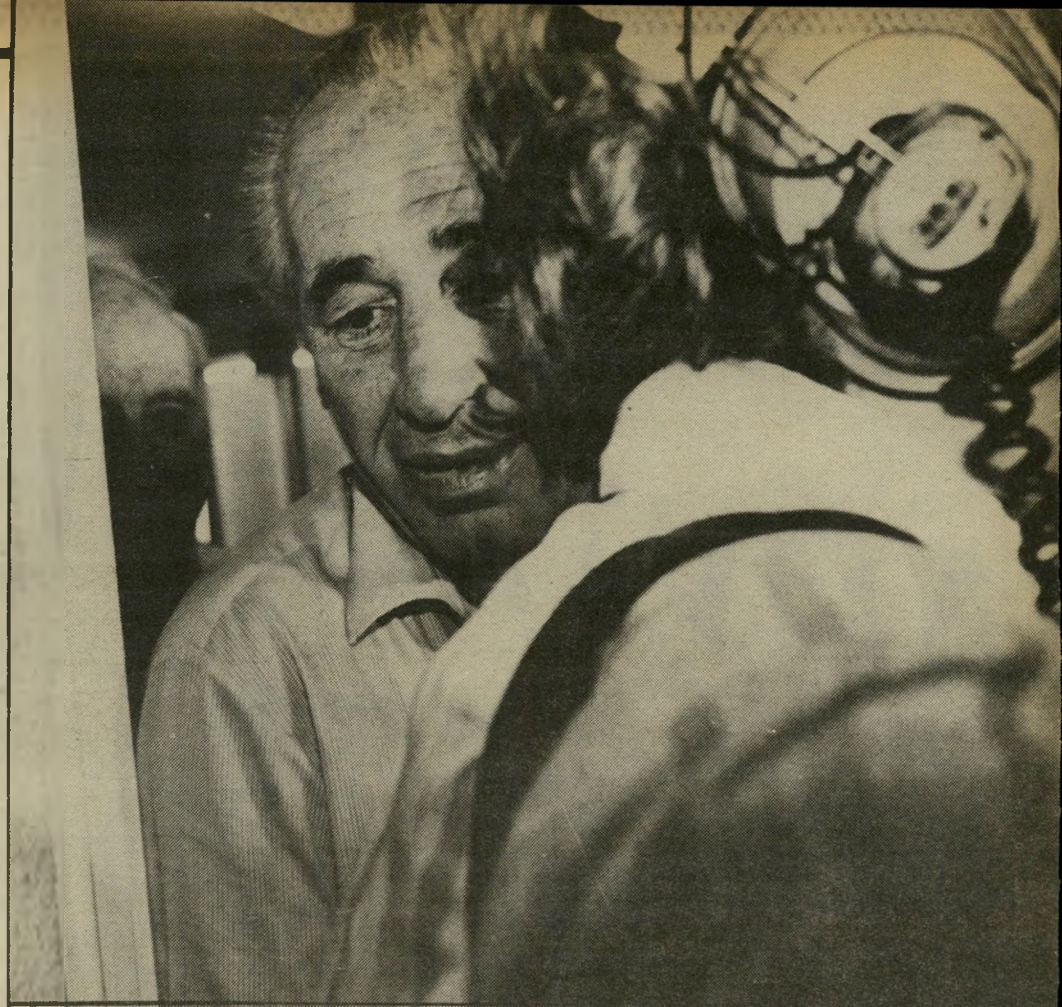

כולם נפגשים עם כולם

הפוליטיקאים היוצאים ויוצרים מקק בכניסה בתמונה: פרס מנסה להשחיל את עצמו מאחורי גבו של אחד המקליטים, שחסם את פתח היציאה.

במיצור שימעון פרס מנסה לצאת החוצה. בתום כל אחת מן המגישות המארא" תוניות היו המוני העיתונאים והצלמים מתנפלים על

למהרין, מכיוון שחלק ניכר מן הנפגשים היו רתיים כאלה עם כיפות, או מחמירים יותר עם שטריימלים וקפוטות. בכל פעם שנגמרו שעתים, נפתחה הרלת לרווחה והנפגשים יצאו החוצה כשהם נושמים לרווחה. בתוך שניות קפצו כל העיתונאים והצלמים ממקומם (סוף סוף יש איזשהו אקשן!) ועטו על היוצאים. כל עיתונאי, כל צוות טלוויזיה, תפס לעצמו מראיין והתחיל להפגין אותו בשאלות,

יתנו כלום ולא יקבלו כלום. אפילו העיתונאים הרבים שצבאו ומילאו את המיסדרון הצר של הקומה השביעית, לא היו במתח. שום דבר לא עניין אותם, פרט לעובדה המעיקה שלא היה מיוג-אוויר במיסדרון והיה חם מדי. גם בתוך החרר פנימה, כחררה-השיבות, לא היתה אווירה מתוחה. השלישיה, הרביעיה, או החמישיה הפותחת של מיפגת העבודה ישבו בתוך החרר וקיבלו אנשים ומישלחות לפי התור, כמו אצל

היה רחב מדי, לכן היו צריכים השניים ממש להשכב עליו כדי שידו של האחד תגע בידו של השני. בפגישה שהיתה למיפגת רץ עם המערך נכחו גם רן כהן, שולמית אלוני, שימעון פרס ויצחק רבין (מאחורי נבון).

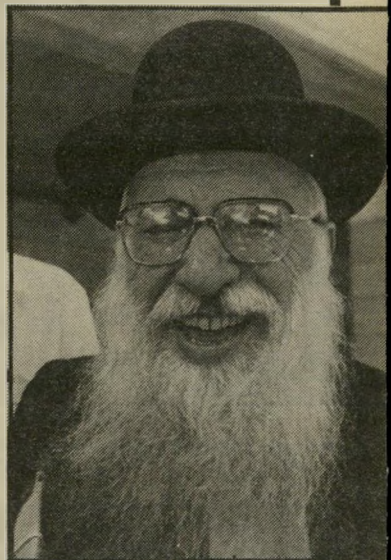
שבמילא לא היו לו תשובות עליהן, מכיוון שכלום לא קרה בשעתים האלה בתוך החרר פנימה. התשובות של כולם היו כמעט זהות לחלוטין משהו בנוסח: "היתה פגישה מעניינת (לפעמים הוסיפו גם גלויית'לכ) שוחחנו על הרבה נושאים חשובים (לפעמים בא פירוט כללי ביותר של נושאים כלליים ביותר), אבל עדיין לא הגענו לסיכומים סופיים. ברור רק דבר

פסיכיאטר, לכל מיפגה הוקצבו שעתים על השעון, אחר-כך מייד, חיכו הבאים בתור. גם המיפגות הקטנטנות (של חבר-כנסת אחד, בניגוד לסתם מיפגות קטנות של שניים ושלושה ח"כים) קיבלו אותה כמות זמן כמו האחרות — שעתים למיפגה. כמהלך. השעתיים האלה קיבלו הנפגשים מיץ קר, קפה ותה וקצת עוגות, הכל כמובן כשר

שני ירושלמים מרדכי ("מורלה") בראון (מימין). מס' 2 ברשימת רץ המורחבת ויצחק נבון (משמאל). שניהם ירושלמים, לוחצים ידיים משני צידי השולחן. השולחו

זה, פרט לפגישות פנימיות, כלומר עם מפ"ם, שאימה חדשות לבקרים שתפרוש ממיפגת העבודה אם... ביום השלישי השבוע, התקיימו הפגישות בקומה השביעית במלון דן, בחרר הצופה אל הים. המעלית הקטנה היתה עסוקה רוב שעות היום. אלה סיימו את פגישתם וירדו למטה, אחרי שלא קיבלו כלום ולא נתנו כלום, ואלה, לעומתם, עלו לפגישה שבה לא

עוד רגע והכרוז היה מכריו ושואל: "מי עוד לא נפגש השבוע עם מי?" לפי קצב הפגישות אפשר היה לחשוב שעברה כבר שנה מאז הטיל נשיא המדינה, חיים הרצוג, את הרכבת הממשלה על שימעון פרס. כראי להוכיח שהדבר היה רק ביום הראשון בשבוע שעבר. אנשי מיפגת העבודה ניהלו את רוב פגישותיהם במלון דן בתל-אביב, סמוך לבית-המיפגה. כל

יצחק מנחם מרוש מאגודת ישראל (למעלה) ואבנר שאקי מהממד"ל (בתצלום למטה).

